

ישיבת המתמידים "מאור שרגא"
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רמת ויז'ניץ חיפה

בס"ד

פרשת "ויגש"

טבת תש"פ

"כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי" (מ"ד ל"ד). כל יהודי צריך לדבר אל לבו ולומר: איך אעלה אחי"כ אל אבי שבשמים לתת דין וחשבון על מעשי, וימי הנעורים - ימי הילדות אינם אתי, כלו בהבל וריק ולא מלאתי אותם בתורה ומצוות.

*

"ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו" (מ"ה ג'). מדוע נאמר "מפניו"? אלא שבטי י-ה שהיו כה ישרים וצדיקים, נבהלו "מפניו", בראותם שהגיעו למדרגה כזאת שלא הכירו את פני יוסף אחיהם, ולא יכלו להבדיל ולהבחין בין פני יהודי לפני גוי.

*

"והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם" (מ"ה י"ב). מורי ורבי המגיד ממעזריטש אמר: כמו שיש אור וחושך בעולם, כך יש בשכל האדם אור וחושך, ע"כ. וכששומעים דיבורים היוצאים מפי צדיק - מזדכך השכל ויאירו העינים. וזהו: "עיניכם ראות ועיני אחי בנימין" עיניכם מאירות ונזדכך השכל שלכם מחמת "כי פי המדבר אליכם" ומדיבורו של הצדיק נזדכך שכל השומעים דבריו.

*

"והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם" (מ"ה י"ב). רש"י: כי פי המדבר אליכם - בלשון הקודש. לכאורה היה צריך לומר "והנה אזניכם שומעות כי פי המדבר אליכם"? אלא משמע כי לפי ההתנהגות שרואים בבית, ניתן להכיר אם מדברים רק לשון הקודש...

(כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט בעל 'חכמת אליעזר' זצלה"ה)

*

"ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך" (מ"ה כ"ד). רש"י: אל תתעסקו בדבר הלכה ואל תפסיעו פסיעה גסה ותכנסו בחמה לעיר. לכאורה קשה: מדוע לא הזהיר יעקב את בניו את כל האזהרות האלו? ועוד קשה הרי נאמר "והגית בו יומם ולילה" (יהושע א' ח'), וכיצד אמר יוסף לאחיו: 'אל תתעסקו בדבר הלכה'? אלא כתוב (תהלים קי"ט קכ"ו) "עת לעשות לדי' הפרו תורתך", דהיינו לנסוע לצדיקי הדור מותר לבטל תורה בשעת הנסיעה כמובא בספרים. ולכן עד שלא ידעו מיוסף אחיהם היו יושבים באהלי תורה יומם ולילה, שלא ידעו ענין הנסיעה לצדיקי הדור, אבל כאשר נתוודע להם יוסף בחי' צדיק יסוד עולם, ועת לעשות לדי' הפרו תורתך, ע"כ הזהיר אותם יוסף 'אל תרגזו בדרך' - אל תתעסקו בדבר הלכה היינו שלא יחושו בדרך הנסיעה אל צדיקי הדור על ביטול תורה. 'ואל תפסעו פסיעה גסה' - שלא יפסעו פסיעה גסה בדרכי החסידות בתמידיות כי לכל זמן. 'ותכנסו בחמה לעיר' - להיות בעונה ודומה לחמה שהיתה בשפלות וענוה כשקטרגה הלבנה ואמרה 'אי אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד' כי עיקר החסידות להיות בנמיכות רוח ולב נשבר.

*

"ויאמר אלקים לישראל... ויוסף ישית ידו על עיניך" (מ"ו ב' ד'). הנה ידוע כי יד' מרמז על 'מעשה', וזה מה שאמר השי"ת ליעקב אבינו: "ויוסף ישית ידו" יוסף יתנהג במעשיו הנקראים ידים, "על עיניך" לפי השקפת עיניך ורצונך.

* * *

"אני יוסף העוד אבי חי" - לפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון

בפרשת השבוע נאמר: "ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי, ולא יכלו אחיו לענות אותו כי נבהלו מפניו". כאשר ילד לומד פרשה זו, כיצד יוסף התגלה לאחיו – אזי מיד הוא רץ הביתה בשמחה ומבשר להוריו: מצאו את יוסף! האחים נפגשו אתו...

אבל כאשר חז"ל למדו פסוקים אלו לא שמחו אלא הצטערו ובכו, כמובא (חגיגה ד'): ר' אלעזר כשהגיע לפסוק זה "ולא יכלו אחיו לענות אותו כי נבהלו מפניו" היה בוכה, אם תוכחתו של בשר ודם כך, תוכחתו של הקב"ה עאכ"ו.

וכן אמרו חז"ל (בר"ר צ"ג) אבא כהן ברדלא אמר: אוי לנו מיום הדין אוי לנו מיום התוכחה... יוסף קטן של שבטים לא יכלו אחיו לעמוד בפני תוכחתו כמש"כ "ולא יכלו אחיו..." כשיבוא הקב"ה ויוכיח כל אחד ואחד לפי מה שהוא שנאמר (תהלים נ" כ"א) "אוכיחך ואערכה לנגדך" עאכ"ו.

לכאורה יש להבין – מדוע חז"ל בכו כאשר הגיעו לפסוק זה, ואנחנו כאשר מגיעים לפסוק זה ממשיכים הלאה...? אלא חז"ל נמשלו לחבית מלאה גפרית, וכאשר זורקים לתוכה גפרור בוער מיד נדלק הכל, לכן כאשר הם למדו את הפסוק - אזי "הלא כה דברי כאש נאם ד'..." מיד התלהבו ונחרדו מיום הדין. משא"כ אנו נמשלים לחבית מלאה מים, וכאשר זורקים לתוכה גפרור בוער מיד נכבה... (הגרא"פ גילרנטר זצ"ל). נשאלת השאלה היכן מרומז כאן תוכחתו של יוסף לאחיו? ומה פירוש 'לפי מה שהוא'?

אלא (מובא במדרש) אחי יוסף היו להם הרבה שאלות ותמיהות בנוגע לכל המאורעות שארע להם במצרים. מדוע יש במצרים הטמאה אכל ובארץ ישראל הקדושה אין, מדוע נסגרו כל האוצרות ורק אחד נשאר פתוח, מדוע צריכים לבוא ליוסף ולא לפקיד רגיל, מדוע שאל על משפחתם וחשדם כמרגלים, מדוע אסר אותם ג' ימים ואח"כ אסר את שמעון, מדוע היו צריכים להביא את בנימין, מדוע אינו מרחם על יעקב אביהם? וכו'. מאד כעסו על יוסף, עד שיהודה התכונן כבר עם אחיו להחריב את כל מצרים. כיון שראה יוסף שהגיעו למצב זה, מיד "ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי!!" וראה זה פלא, לאחר שאמר להם חמשת מילים אלו "ולא יכלו אחיו לענות אותו כי נבהלו מפניו" (רש"י: מפני הבושה). אע"פ שכ"ב שנה היו בטוחים בצדקת מעשיהם – אולם כעת נבהלו ונפתרו להם כל המאורעות וכל השאלות, יהודה עם כל טענותיו וגבורתו התבייש מאד.

כי יוסף רמז להם במילים אלו: אתם מבקשים ממני שאני בעיניכם כגוי – לרחם על אביכם היהודי יעקב ולשלוח את בנימין, כי בלעדיו יכול ח"ו למות, "אני יוסף" אחיכם שמכרתם אותי מצרימה, "העוד אבי חי!!" מדוע אז לא חששתם לחיי יעקב אבינו כמו שאתם חוששים כעת, ואז התחננתי אליכם (כמש"כ "בהתחננו אלינו ולא שמענו") תחנונים של יהודי ללב יהודי!!! ואכן תוכחה זו חדה ונוקבת. לכן כשיבוא הקב"ה ויוכיח כל אחד ואחד לפי מה שהוא עאכ"ו.

כי בנוהג שבעולם יש לאדם פליאות ושאלות על דרכי ההשגחה, מדוע כך, ולמה זה, וכו', וחושב עצמו תמיד צודק. אך צריך האדם לדעת כי הוא לבד אשם במאורעותיו, כמו שהיה אצל אחי יוסף, כמובא (תענית ט) "אולת אדם תסלף דרכו ועל ד' יזעף לבו" רש"י: כשאדם חוטא מסלף דרכו שבאים עליו פגעים, "ועל ד' יזעף לבו" שכועס ואומר מפני מה ארע לי פגע זה. ענין זה נרמז בתורה אצל אחי יוסף, שהם עצמם אמרו (מ"ב כ"א) "אבל אשמים אנחנו על אחינו..." ומיד אח"כ אמרו (מ"ב כ"ח) "מה זאת עשה אלוקים לנו..."

ולעת"ל כשהקב"ה יוכיח אותו לפי מה שהוא – לפי מעשיו וכישרונותיו וישמע "אני ד'!!! אזי יתורץ הכל, ולא עוד אלא חיל ורעד יאחו מעומק הדין.

לכן צריכם אנו תמיד להתבונן לפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון, לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, וכל מחשבותינו דבורינו ומעשינו יהיו שקולים ומדודים בפלס החכמה לשם שמים, ועיי"ז נמצא חן ושכל טוב בעיני אלקים ואדם, ולא נבוש ולא נכלם לא בעוה"ז ולא לעוה"ב. (הגרא"פ גילרנטר זצ"ל - באר יחיאל)

מראות מועידת הנאמנים ב'דעברעצין' - הונגריה

חה"כ הרב מאיר פרוש

הרה"ג רבי אליעזר יחזקאל גרוסמן

הרב מנחם פישר

ה'נאמנים' מקשיבים להרצאות המלהיבות

בתפילת שחרית

בתפילת מנחה

ה'קוויל שטוב' של
הרה"ק רבי ישעי' מקרעסטיר זיע"א

לחיים טיש' ב'מלוח מלכה שטוב' של רבי ישעי' מקרעסטיר זיע"א

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א והנאמנים בתפילה על הציוה"ק של רבי ישעי' מקרעסטיר זיע"א

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
בשיחה עם הגה"צ גאב"ד טענקא שליט"א מבו"פ

בהדלקת נר על הציוה"ק

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בדברות קדשו לכבוד המעמד

'כי בשמחה תצאו'

כוס של ברכה ל'נאמנים'

בתפילת שחרית
לקראת חזרה לארץ